

tage en Paastand, som Medlemmerne af den konservative Rigsdagsgruppe i disse Dage gentager daglig i 4-spaltede Artikler, det ene Medlem af Gruppen efter det andet, saa at jeg, hvis jeg skulde svare hver Gang, ikke kunde bestille andet i Løbet af de resterende Sommermaaneder — nemlig den Paastand, at jeg har begaaet Indiskretioner fra denne Talerstol. Jeg vil her overfor lige saa tidt, den gentages i Pressen, anse Tavshed for det eneste værdige Svar paa de Herrers Attaque'er, men saa tidt, den gentages fra denne Talerstol, vil jeg protestere og hævde, at jeg fra denne Talerstol, som Forholdet var, var berettiget til i store Træk at gøre Rede for Militærforligets Tilblivelseshistorie. Jeg vil hævde, at jeg var berettiget til at meddele, at det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, har udtalt i det konservative Parti, at der kunde være Grund til at blive ved den bestaaende Militærordning med visse Ændringer. Det er et Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Pürschel har gjort gældende paa et Landsraadmøde i Fjor Efteraar, hvor ca. 400 Mennesker var til Stede; og at meddele, hvad der er sagt, hvor 400 Mennesker var til Stede, kan umuligt være en stor Krænkelser af den partimæssige Diskretionspligt. Derimod vil jeg bestemt hævde, at de ærede Medlemmer har gjort sig skyldige i en ganske uparlamentarisk Dølgsmåls- og Hemmelighedskræmmeripolitik ved dette Militærforligs Tilblivelse, og det vil jeg hævde fra denne Talerstol saa tidt, de gentager Paastanden.

Om selve den Sag, der ligger for, skal jeg kun sige, at om det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard paastaar, at det er en Tilfældighed, at dette Lovforslag fremsættes umiddelbart efter, at min Interpellation var anmeldt, kan muligvis omtvistes. Det ærede Medlem anførte ikke Grunde, end sige overbevisende Grunde, for sin Paastands Rigtighed. Men dersom det er en Tilfældighed, maa jeg i hvert Tilfælde sige for mit Vedkommende, at det er et Tilfælde, der ser ud som en Tanke, og at der ikke i dansk Politik — det, jeg kender dansk Politik — er noget Sidestykke til, at et Tilfælde i den Grad som dette ligner en Tanke.

Formanden: Da det ikke er Militærløvene, der foreligger til Behandling, advarer jeg efterfølgende Talere imod at drage dem ind i Forhandlingen. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg har ikke nogen Tro paa, at det for det ærede Medlem Hr. Holstein er afgørende, hvad jeg mener eller tænker om Diskretionsspørgsmaalet, men jeg kunde tænke mig, at det for ham var mere afgørende, hvad „Politiken“ mener, og man vil dog vist mindes, at dette Blad efter den nok som bekendte Forhandling skrev, at det ærede Medlem burde have Brillanter for den Uforfærdethed, hvormed han fremsatte Indiskretioner og det i en Maalestok, som aldrig før kendt i den danske Rigsdag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om man i et givet Tilfælde har Lov til at være indiskret, maa jeg hævde, at man praktisk talt aldrig har Lov til at være det, for det kunde være, at det Skøn, hvorpaa man byggede, var forkert, og hvis det bliver Regel, at man selv afgør, hvad man maa komme frem med af Ting, der meddeles en under Diskretionstvang, at det er en selv, der afgør, om Forholdene er saaledes, at man kan se bort fra Diskretionspligten, vil jeg hævde, at man kommer ud i fuldkommen utaalelige Tilstande. Det vilde blive saaledes, at man overhovedet ikke vidste, hvem man turde meddele noget, fordi den vedkommende kunde paastaa, at nu var Forholdene saaledes, at det kunde komme frem. Nej, saa er det meget skønnere som i Romanerne at gaa til de største Lidelser uden at røbe, hvad der er meddelt én.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: For de Medlemmer af dette Ting, som endnu har det ærede Medlem Hr. Korsgaards Taler i frisk Erindring — jeg tænker paa hans ret kraftige Taler og ret kraftige Reprimander til Regeringen i Anledning af dens Stilling til Erhvervs-krisen —, tror jeg, at det maa være mærkværdigt at høre det ærede Medlem fra denne Talerstol nu forme sit Indlæg, som han gjorde. Man havde næsten det Indtryk, at det var hans Mening, at naar Overvejelserne havde været saa lange og grundige, men navnlig lange, som de havde været, var det ingen Skade til. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var endog særdeles vel tilfreds med det. Det forundrer i alt Fald mig i allerhøjeste Grad. Og naar det ærede Medlem mente, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Forespørgsel ikke kunde have nogen som helst Betydning for det, som er sket her i Dag, saa er der vist mange, der med mig